
ROZTRZĘSIONY (2) *part praet pass pf*

Oba o jasne.

sg f A roztrzęsioną (1). ◇ pl N subst roztrzęsion(e) (1). ◇ [A subst roztrzęsioné.]

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. *Który się bardzo trzęsie z emocji (tu: strachu) (użycie jest kontaminacją znaczeń ‘trzęść się’ i ‘rozsytać’) [przed czym = z jakiego powodu] (1) : Abowiem czółem kołci nółfe nieinóczey iáko niepotrzebne trzałki przed łtráchem łmierci bywáią rołtrzęłione [dissipata sunt ossa nostra secus infernum Vulg Ps 140/7] RejPs 209.*

2. *Występujący wszędzie na jakimś terytorium, rozpowszechniony (1) :*

Wyrażenie: »nie wszędzie roztrzęsiony« (1): Ale wždy dobrze/ iż znaćie w Rzełzy Niemieckey nie włzędzie tę zarázę być rołtrzęłioną. WujJud 2.

3. *[O włosach: rozrzucony, rozpuszczony [po czym]: Jest Ismenis Krokale, we wszystkim ćwiczeńsza, Wdzięczné włosy po białej szyi roztrzęsioné W wárkocz splotła ZbyłAkteon 47.]*

Cf ROZTRZĄŚĆ

RS